

تحلیلی بر جنگ صلیبی کودکان: چگونگی، علل و نتایج

امیر کریمی^۱

سجاد جلیلیان^۲

پذیرش مقاله: ۱۴۰۱/۰۳/۱۶

دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۰۱/۰۸

چکیده

میان دو جنگ صلیبی چهارم و پنجم، نهضتی از کودکان برای گرفتن اورشلیم از دست مسلمان توسط جوانان مسیحی از آلمان و فرانسه تشکیل شد. منابع تاریخی از آن زمان تا ده‌های اخیر تحلیل کامل و جامعی از آن ارائه نداده‌اند و حتی بزرگ‌ترین و کامل‌ترین دانشنامه‌ها و آثار علمی تاریخی به آن یا اشاره نکرده‌اند یا به صورت مختصر به آن پرداخته‌اند. بسیاری از مورخین از اتفاق افتادن آن و حتی بعضی نیز از اینکه همگی آن‌ها کودک بوده باشند، در شک و تردید هستند. حال سوال اینجاست که این جنگ را فقط کودکان تشکیل می‌دادند؟ علل این حرکت و نتایج آنچه بوده است؟ در واقع هدف از نگاشته حاضر تحلیل جنگ صلیبی کودکان و تأثیرات و علل آن می‌باشد. این پژوهش از زمره پژوهش‌های تاریخی است که برای جمع‌آوری اطلاعات موردنیاز آن از روش تبیین مسئله استفاده و کوشیده شده تا مبانی لازم برای تبیین تحلیلی از موضوع به دست آید. همچنین بر اساس یافته مقاله از مؤلفه‌هایی همچون انگیزه‌های موجود در شرکت‌کنندگان، شرایط اروپای قرون وسطی و شور جنگ‌های صلیبی می‌توان به‌عنوان علل اصلی در وقوع جنگ صلیبی کودکان نام برد که پیامدهایی همچون لغزش اقتدار پاپ و شروع جنگ صلیبی پنجم را در پی داشت. این حادثه نمایانگر انفجار اقشار مختلفی (جوانان، سرف‌ها و زنان) است که خواهان رهایی از وضع موجود هستند. همچنین ثابت شد که مسلمانان نقشی در کشته شدن این افراد نداشتند.

واژگان کلیدی: تاریخ اروپا، دوره قرون وسطی، جنگ‌های صلیبی، کودکان، خاورمیانه

^۱ - دبیر تاریخ، آ.پ، زنجان (نویسنده مسئول)، Amirkarimizanjani1379@gmail.com

^۲ - دانشجوی دکتری مطالعات سیاسی انقلاب اسلامی دانشگاه شاهد، تهران، ایران،

Sajjad14jalilian@gmail.com

مقدمه:

پاپ اوربان دوم^۱ در سال ۱۰۹۵ دستور اولین جنگ صلیبی^۲ را صادر کرد و جنگ‌های مذهبی پس از آن به تأیید کلیسا بستگی داشت. در زمان‌های مختلف، پاپ‌ها از مؤمنان اروپایی می‌خواستند که به سرزمین مقدس بروند و سعی کنند مسلمانان را از بین ببرند، و این جنگ‌های صلیبی که توسط کلیسای کاتولیک تأیید شده بود تا سال‌های ۱۴۰۰ ادامه یافت (شیخ نوری، ۱۳۸۴: ۱۹۸؛ Cleve & Atiya, 1963: 714-716). جنگ‌های صلیبی به‌عنوان یکی از نقاط عطف تاریخی مهم قرون وسطی^۳ است. با حمایت کلیسای کاتولیک، مسیحیان اروپایی هشت مأموریت جداگانه را برای خارج کردن سرزمین مقدس از کنترل مسلمانان بین سال‌های ۱۰۹۶ و ۱۲۹۱ انجام دادند (Riley-Smith, 1977: 12). به رهبری نخبگان اروپایی، جنگ‌های صلیبی با جزئیات بسیار توسط رهبران کلیسا و همچنین افرادی که جنگیدند ثبت شد. آن‌ها رهبران آن‌ها، جنبش‌ها و نتایج آن‌ها به‌خوبی برای تاریخ شناخته شده است. این جنگ دارای نتایج مثبتی به لحاظ تمدنی در مغرب زمان و اروپای آن زمان بود (پالمر، ۱۳۹۶: ۷۶). در همین حال، جنگ‌های صلیبی راه‌های بازرگانی را به شرق گسترش داده بود و به اروپاییان طعم کالاهای وارداتی مانند روغن زیتون و منسوجات مجلل را می‌داد. با توسعه اقتصاد تجاری، شهرهای بندری به‌ویژه رونق گرفتند (لوکاس، ۱۳۹۳: ۵۳۱).

پس از دو جنگ و در جنگ صلیبی سوم، صلاح‌الدین ایوبی^۴، سلطان مسلمان مصر و سوریه (ح. ۱۱۹۳-۱۱۷۴ میلادی)، هنگامی که اورشلیم^۵ را در سال ۱۱۸۷ میلادی تصرف کرد، جهان مسیحیت را شوکه کرده بود. علیرغم شکست جنگ صلیبی سوم^۶ (۱۱۹۲-۱۱۸۷ پس از میلاد) حتی در رسیدن به فاصله نزدیک به اورشلیم، و جنگ صلیبی چهارم^۷ تأسف‌بارتر (۱۲۰۲-۱۲۰۴ پس از میلاد)، که در عوض به قسطنطنیه^۸ حمله کرده بود، هنوز مسیحیان زیادی در قسطنطنیه بودند (Moraru,)

¹ Urban II

² crusade

³ Medieval

⁴ Salahuddin Ayoubi

⁵ Jerusalem

⁶ Third Crusade

⁷ Fourth Crusade

⁸ Constantinople

418: 2012). غرب مشتاق سفر به سرزمین مقدس و کمک در امر بازپس‌گیری اورشلیم بود و شاید در میان مردم عادی نیز ناامیدی وجود داشت که علیرغم مالیات‌هایی که از آن‌ها خواسته شده بود و فداکاری در مواد و تدارکات برای تجهیز مکرر ارتش‌های صلیبی، هدف اولیه بازپس‌گیری شهر مقدس هنوز محقق نشده بود. در سال ۱۲۱۲ پس از میلاد، جنبشی عجیب به وجود آمد که از آن زمان به جایگاه افسانه‌ای دست‌یافت. هزاران کودک در قالب یک «ارتش» سازمان‌دهی شدند و با این فکر که می‌توانند در شکست دادن کفار مسلمان، بسیار بهتر از بزرگسالان عمل کنند، راهی خاورمیانه شدند (Madden, 2010: 134).

جنگ صلیبی کودکان^۱ نامی است که به مجموعه‌ای از وقایع تخیلی و واقعی در سال ۱۲۱۲ اشاره دارد (Anchell, 2014a؛ Riley-Smith, 1977: 11). این جنگ، دارای مسائل پیچیده‌ای است که بیشتر تاریخ‌دانان جهان غرب نیز از آن در میان هشت جنگ صلیبی یاد نمی‌کنند. به گفته دیکسون^۲: "جنگ صلیبی کودکان مدت‌هاست که مستحق درمان عمیق بوده است. گاهی اوقات به‌عنوان اسطوره ناب رد می‌شود و گاهی اوقات به‌عنوان یک رویداد واقعی تلقی می‌شود (Dickson, 2009; 594). به‌اصطلاح جنگ صلیبی کودکان فقط به‌طور خلاصه در تواریخ جنگ‌های صلیبی ذکر شده است و از آنجایی که هرگز به‌طور رسمی توسط یک پاپ اعلام نشد، از نظر فنی نباید آن را یک جنگ صلیبی نامید. با این حال، ظهور غیرمعمول جنبش - و سقوط وحشتناک - نام مستعاری را برای آن به ارمغان آورد که هنوز هم همچنان باقی است. داستان جنگ صلیبی کودکان در سال ۱۲۱۲ تصاویر قدرتمندی از انبوهی از کودکان اروپایی قرون وسطایی را به یاد می‌آورد که با ایمان دورهم جمع شده بودند تا اورشلیم را از دست مسلمانان بیرون بکشند. بلکه صلیب‌ها، برنوشته‌ها و این فرض خوش‌بینانه در دست داشتند که به محض رسیدن به سرزمین مقدس، می‌توانند با اقتناع و مداخله الهی مسلمانان را تغییر دهند.

وقایع این دو سفر، مخاطبان قرن سیزدهم را مجذوب خود کرد و وقایع‌نگاران چندین دهه پس از پایان جنگ صلیبی کودکان، روایت‌های متفاوتی نوشتند. با این حال، فقدان منابع دقیق و اولیه در مورد

¹ Children's Crusade

² Dickson

این جنبش‌های مردمی در اوایل قرن سیزدهم مانع از مورخان می‌شود. بیشتر بر این باورند که وقایع ثبت شده توسط وقایع‌نگاران بعدی ممکن است افسانه‌ای یا اغراق‌آمیز باشد.

جنگ صلیبی کودکان، جنبش مذهبی مردمی در اروپا در تابستان ۱۲۱۲ که در آن هزاران جوان نذر جنگ‌های صلیبی گرفتند و برای بازپس‌گیری اورشلیم از دست مسلمانان به راه افتادند. این جنگ که تنها از ماه می تا سپتامبر ادامه پیدا نمود، فاقد مجوز رسمی بوده و با شکست نیز پایان یافت (Dickson, 2009: 315). هیچ‌یک از شرکت‌کنندگان به سرزمین مقدس نرسیدند (بیل، ۱۳۹۶: ۱۵۶). ولی با این وجود یکی از نقاط عطفی است که با برانگیختن شور مذهبی به آغاز جنگ صلیبی پنجم (۱۲۱۸) کمک کرد. این در حالی است که بسیاری از نکات و زوایای مبهم در مورد جنگ صلیبی کودکان همچنان به قوت خود باقی مانده است. حال به تعدادی از پژوهش‌های خارجی که در پی پاسخ به سوالات و مسائلی که در مورد این جنگ باقی مانده است پاسخ بدهند اشاره می‌شود.

پیشینه تحقیق:

بسیاری از تحقیقات منتشر شده در این زمینه در غالب کتاب‌های تاریخی ارائه شده‌اند و تعداد مقالاتی که به‌طور تخصصی این موضوع را تحلیل کنند کم شمارند. حتی بخشی از منابع را منابع ادبی همچون شعر و رمان‌های خارجی تشکیل می‌دهند.

پیتر رادتس^۱ (۱۹۷۷) در پژوهشی با عنوان "جنگ صلیبی کودکان در سال ۱۲۱۲" نتیجه می‌گیرد که تحلیل‌های زبانی و اجتماعی نشان می‌دهد که صلیبیون ۱۲۱۲ کودک نبودند، بلکه افراد فقیری در حاشیه جامعه روستایی بودند که کاملاً با آرمان‌های فرقه فقر رسولی آغشته بودند. بر اساس نظر او، آن‌ها معتقد بودند که پس از شکست جنگ‌های صلیبی مسلحانه، خداوند قدرت‌های این جهان را برای نجات اماکن مقدس نالایق دانسته و در عوض فقرا را برگزیدگان الهی برای انجام این وظیفه قرار داده است.

گری دیکسون^۲ (۲۰۰۸) در کتابش با عنوان "جنگ صلیبی" کودکان خاطر نشان می‌کند که جنگ صلیبی کودکان رویدادی است که به‌طور مبهم برای همه آشناست، اما ماهیت واقعی آن توسط

¹ Peter Raedts

² G. Dixon

اسطوره و استعاره پنهان شده است. او ماهیت تاریخ‌نگاری را مورد بازجویی قرار می‌دهد و ادعای قطعیت ندارد، بلکه تفسیری قابل قبول و سنجیده از منابع قرون وسطایی ارائه می‌دهد. دیکسون جز اولین تاریخدانانی است که این رخداد را به صورت اسنادی و کاملاً عالمانه دنبال کرده است.

جورج زابریسی‌گری^۱ (۲۰۰۵) در کتاب "جنگ صلیبی کودکان: قسمتی از قرن سیزدهم" در مورد محدودیت منابع موجود در عرصه تحقیق در باب جنگ صلیبی کودکان بیان می‌کند که حداقل شش تواریخ اول هم‌زمان هستند، یعنی حاوی اطلاعاتی هستند که توسط افرادی نوشته شده‌اند که در زمان جنگ صلیبی کودکان می‌زیسته‌اند. بقیه در تاریخ‌های بعدی (تقریباً همه در مدت کوتاهی) گردآوری شدند.

کیت شلوتر^۲ و خورخه لوئیس بورخساین^۳ (۲۰۱۸) در کتاب "جنگ صلیبی کودکان" داستان ظالمانه و غم‌انگیزی است که تاریخ و افسانه را در هم می‌آمیزد که آن را از طریق صدای هشت قهرمان مختلف بازگو می‌کند و حالات روحی، روانی و معنوی شرکت‌کنندگان در این جنگ را بازگو می‌کند. با سیری در منابع فوق فقدان مباحث عمیق در انگیزه‌های شرکت‌کنندگان، علل آن و نتایج این جنگ مطرح نشده است. به‌عنوان مثال، محققان آن دوره بحث کرده‌اند که آیا این جنبش واقعاً یک جنگ صلیبی بود و آیا شرکت‌کنندگان واقعاً جوانان بودند. واقعاً این اتفاق افتاد؟ و آیا اکثر جنگجویان آن واقعاً بچه بودند؟ آیا مسلمانان آن‌ها را کشته‌اند؟ علل و نتایج آن چه بود؟ هدف پژوهشگران بر این امر مبتنی است که علل و پیامدهای جنگ صلیبی کودکان را مورد کندوکاو قرار دهند و در این راستا با استمداد از روش‌هایی همچون تحلیل روایات اقدام به ارائه، توصیف و توسعه مفاهیم مربوطه نموده و نسبت به چرایی و چیستی این رخداد پاسخ مناسب ارائه نماید.

۱-۲. روش‌شناسی:

با توجه به رویکرد نظری در پژوهش پیشرو، این پژوهش با استفاده از روش تبیین مسئله تاریخی و با بهره‌گیری از رویکرد کیفی و با استفاده از ابزار فیش‌برداری برای جمع‌آوری داده‌ها، انجام شده است. اغلب منابع استفاده‌شده با توجه به محدودیت‌های آثار داخلی، معطوف به منابع خارجی

¹ Gray, G. Z

² Schluter

³ Schwob

می‌باشد. در ابتدا شرح و توصیف جزئیات جنگ صلیبی کودکان مورد توجه قرار گرفته و سپس بر همان اساس تحلیل صورت گرفته است.

۲. مباحث اصلی:

استفان و کلن، دو لشکر ۲۰۰۰۰ نفری از کودکان، نوجوانان و بزرگسالان را گرد هم آورد. هدف خوش‌بینانه آن‌ها ترمیم ارتش‌های صلیبی حرفه‌ای و تصرف اورشلیم برای جهان مسیحیت بود. صلیبی‌های بالقوه در سفر به سراسر اروپا، به جنوا^۱ رسیدند، اما بودجه‌ای برای پرداخت هزینه عبور خود به شام نداشتند. رویدادهای دقیق تاریخ مغشوش «جنگ صلیبی کودکان» هرچه که باشد، این قسمت نشان می‌دهد که همدلی مردمی برای جنبش صلیبی در میان مردم عادی وجود داشت و این فقط اشراف و شوالیه‌ها نبودند که مجبور به برداشتن صلیب و دفاع از مکان‌های مقدس آن‌ها در سرزمین مقدس^۳ در قرون وسطی مسیحیان بودند (Dickson, 2007: 242). جنگ صلیبی کودکان، علیرغم نام عمومی آن، رسماً هرگز یک جنگ صلیبی نبود. جنگ‌های صلیبی تنها با تأیید پاپ می‌توانست به وجود بیاید، و پاپ اینوسان سوم^۴ (۱۲۱۶-۱۱۹۸) هرگز آن را احضار نکرد (Anchell, 2014: 1). بنابراین، این جنگ به لحاظ رسمی و مذهبی مورد تأیید نهادهای سیاسی و نهادهای مذهبی نبود و شرکت‌کنندگان آن حتی سلاح نداشتند.

این صلیبیون خود خوانده و غیرمسلح قصد خود را برای بازپس‌گیری اورشلیم و بازپس‌گیری صلیب حقیقی (یادگاری از صلیب که عیسی بر روی آن مصلوب شد) - که در نبرد حطین^۵ (۱۱۸۷) به دست مسلمانان گرفته شده بود - ابراز کردند. هیچ‌چیز در مورد اینکه چگونه آن‌ها امیدوار بودند به اهداف خود برسند. باین‌وجود، پوری^۶ ها (به لاتین: «پسران» یا «کودکان») - اصطلاحی که نویسندگان قرن سیزدهم برای توصیف شرکت‌کنندگان در جنبش استفاده می‌کردند - نشان صلیب را می‌پوشیدند (مانند همه صلیبیون) و عهد صلیبیون را می‌پذیرفتند. این جنگ برای کسانی که حداقل

¹ Genova

² The knight

³ the Holy Land

⁴ Innocent III

⁵ hittin

⁶ puery

۱۴ سال سن داشتند الزام آور بود. علاوه بر این، تا حدودی کلیسا نذر آن‌ها را نیز معتبر تشخیص داد. اگرچه اکثر تاریخ‌هایی که به جنگ صلیبی کودکان اشاره می‌کنند، این کار را با عبارات ناپسند بیان می‌کنند، اما همه آن‌ها از آن به‌عنوان جنگ صلیبی یاد می‌کنند (Anchell, 2014a; Madden, 2012: 136; Moraru, 2012).

آیا پوری‌ها واقعاً جوان بودند؟ برخی از محققان، مانند مورخ آلمانی پیتر رادتس^۱، استدلال کرده‌اند که «پوئری» در تواریخ و اسناد دیگر به معنای یک گروه سنی نیست، بلکه طبقه‌ای اجتماعی از دهقانان بی‌زمین فقیر و کارگران روزمزد با سن نامشخص را توصیف می‌کند (Price, 2011: 988). درواقع، بسیاری از پوری و پوله^۲ («دختران») واقعاً به چنین طبقه اجتماعی تعلق داشتند. بااین‌حال، این به‌هیچ‌وجه جوانی آن‌ها را رد نمی‌کند. وقایع‌نگاران بر شیوع جوانان در رابطه با گروه‌های دیگر در جنگ صلیبی کودکان، از جمله کارگران شهری، مادران و افراد مسن تأکید کردند. علاوه بر این، چندین وقایع‌نگار خاطرنشان کردند که برخی از والدین فرزندان خود را در خانه‌های خود زندانی می‌کردند تا از پیوستن آن‌ها جلوگیری کنند. بنابراین، به نظر می‌رسد که جوانان برجسته‌ترین عنصر در جنگ صلیبی کودکان و همچنین رهبران آن بودند، اگرچه این احتمال نیز وجود دارد که جنبش منحصرأ از جوانان تشکیل نشده باشد (Jombo et al., 2011: 102-104). تحت رهبری استفان، شرکت‌کنندگان فرانسوی در جنگ صلیبی کودکان در سن دنیس^۳ گرد هم آمدند. تخمین‌های معاصر از اندازه پیروان استفان از ۱۵۰۰۰ تا نزدیک به ۳۰۰۰۰ متغیر بود. استفان توسط یک زائر فقیر - که درواقع عیسی بود - دستور داده بود که نامه‌هایی را به فیلیپ دوم^۴ پادشاه فرانسه برساند. در مورد محتوای این نامه‌ها، اگر واقعاً وجود داشته باشد، چیزی فاش نشده است و نه از ملاقاتی با شاه. بااین‌حال، پادشاه به پوری‌ها دستور داد که متفرق شوند. اگرچه اطلاعات بیشتری از استفان در دست نیست، گروه‌های فرانسوی پوری ممکن است سپس به سمت شمال و شرق به سمت شهر سنت کونتین^۵ حرکت کرده باشند. در این مرحله، پوری‌های فرانسوی از سوابق تاریخی

¹ Peter Radets

² puelle

⁴ Philip II

⁵ San Quentin

ناپدید می‌شوند، محل نگهداری آن‌ها نامشخص است، اما ممکن است برخی از آن‌ها حدود ۱۴ تا ۱۸ ژوئیه به شهر کلن^۱ آلمان رسیده باشند. تماس با پوری‌های فرانسوی محتمل‌ترین خاستگاه جنگ صلیبی کودکان در آلمان است که در همان زمان آغاز شد (Dickson, 1989: 229-231;) (Hodges, 2005: 722-724).

نیکلاس کلن در تلاش برای رسیدن به سرزمین مقدس، پوری آلمانی را به سمت جنوب به ماینز^۲ و اسپایر^۳ هدایت کرد. اطلاعات کمی در مورد نیکلاس وجود دارد به‌جز اینکه او از حومه شهر نزدیک کلن سرچشمه می‌گرفت و صلیبی به شکل تی (صلیب تاو^۴) را حمل می‌کرد که نشان کاریزماتیک او بود. آن‌ها با استناد به خروج کتاب مقدس از مصر و جدا شدن دریای سرخ، اعلام کردند که دریای مدیترانه برای آن‌ها جدا خواهد شد، موتیفی از انتخاب الهی که حاکی از درجه‌ای از هم ذات‌پنداری با بنی‌اسرائیل است. نیکلاس سپس پوری‌ها را در سراسر آلپ^۵ به شهرهای ایتالیایی پیاجنزا^۶ و جنوا هدایت کرد، اما در آنجا نتوانستند کشتی‌ای برای بردن آن‌ها به سرزمین مقدس بیابند (Maier, 2004: 78; Nicholson, 1997: 342; Paul, 2005: 137;) (Virgili, 2009: 309). برخی از آن‌ها ممکن است با کشتی به ماری سفیر کرده باشند، درحالی‌که برخی دیگر ظاهراً به رم سفر کردند تا از مقامات پاپ بخواهند که عهد جنگ صلیبی خود را باطل یا به تعویق بیندازند. از بیش از ۷۰۰۰ پوری که به جنوا وارد شدند، بسیاری از آن‌ها در همان شهر باقی ماندند - نیروی کار ارزان در آنجا و سایر شهرهای پرونق ایتالیا مورد نیاز بود. بنابراین، آنچه به‌عنوان یک جنگ صلیبی مردمی آغاز شد احتمالاً به‌عنوان یک مهاجرت گسترده کارگری پایان یافت. همه مشتاق این جنگ‌های صلیبی خود خوانده نبودند. اگرچه به‌اصطلاح «فرزندان مقدس» انگیزه اشتیاق مذهبی داشتند و اغلب با شرکت‌کنندگان در جنگ‌های صلیبی پاپ عهد می‌کردند، اما کلیسا آن‌ها را تهدیدی می‌دانست. توانایی پسران در برانگیختن حمایت‌های دیوانه‌وار - و تعداد زیاد پیروان آن‌ها - روحانیون محلی را وحشت‌زده کرد و نگران بودند که گله خود را از دست بدهند

¹ Köln

² Mainz

³ Speyer

⁴ Tau

⁵ Alp

⁶ Piachenza

(Vallis & Inayatullah, 2016: 136; Wolf, 1991: 210). از جمله دلایل اینکه این جنگ

به جنگ صلیبی کودکان نام گرفته است مربوط به مسائل زبان‌شناختی است.

در اوایل دهه ۱۲۰۰، گروه‌های فقیر سرگردان در سراسر اروپا شروع به ظهور کردند. این‌ها مردمی بودند که در آن زمان به دلیل تغییرات اقتصادی آواره شده بودند که بسیاری از دهقانان فقیر در شمال فرانسه و آلمان را مجبور به فروش زمین خود کرد. این گروه‌های موسیقی به شیوه‌ای تحقیرآمیز به‌عنوان پوری (لاتین به معنای «پسران») شناخته می‌شدند، دقیقاً به همان روشی که به مردم مناطق روستایی در ایالات متحده «پسرهای روستایی» می‌گویند. در سال ۱۲۱۲، یک پوئر جوان فرانسوی به نام استفان و یک پوئر آلمانی به نام نیکلاس به‌طور جداگانه شروع به این ادعا کردند که هر یک از آن‌ها دیدگاه‌های مشابهی از عیسی داشته‌اند. این منجر به این شد که این گروه‌های فقیر سرگردان در یک جنبش اعتراضی مذهبی متحد شوند که این سرگردانی اجباری را به یک سفر مذهبی تبدیل کرد. پوری‌ها راهپیمایی کردند و صلیب را دنبال کردند و خود را با سفر کتاب مقدسی عیسی همراه کردند. اما این مقدمه‌ای برای جنگ مقدس نبود. سی سال بعد، وقایع‌نگاران گزارش‌های این موکب‌ها را خواندند و پوئری را بدون درک کاربرد، به‌عنوان «کودک» ترجمه کردند. بنابراین، جنگ صلیبی کودکان متولد شد (Maier, 1995; Malkiel, 2002; Munzinger, 2006; Stephenson, 2003). داستان به‌دست‌آمده نشان می‌دهد که مفهوم جنگ صلیبی تا چه حد در مردم آن زمان ریشه دوانده بود - وقایع‌نگاران فرض می‌کردند که پوری‌ها باید صلیبیون بوده باشند، در معصومیت خود به پایه‌های جنگ صلیبی ویژگی پتر زاهد^۱ گوشه‌نشین بازگشته و با همان نوع سرنوشت غم‌انگیز ملاقات کردند.

بنابراین بر اساس آثار و پژوهش‌های منتشر شده؛ پوری یک اصطلاح لاتین است که می‌تواند به‌طور کلی به معنی کودکان یا پسران باشد (Munzinger, 2006; Stephenson, 2003; Williams, 1997; Wolf, 1991). ظهور این کلمه در منابع منجر به نام عمومی جنگ صلیبی کودکان شد، اما مورخان مطمئن نیستند که همه شرکت‌کنندگان به معنای واقعی کلمه کودکان بودند. منابع موجود جزئیات کمی دارند، بنابراین نمی‌توان سن دقیق همه افراد پوری را تعیین کرد.

¹ Peter the Hermit

درحالی که وقایع‌نگاران به جوانی بسیاری از کسانی که شرکت کردند اشاره کرده‌اند، برخی از مورخان اخیراً پیشنهاد کرده‌اند که «پوئری» می‌تواند نام اجتماعی برای دهقانان فقیر و بی زمین باشد و جنبش آن‌ها ممکن است به دلیل تعداد زیاد جوانان دهقان فقیر قابل توجه باشد.

علل و ریشه‌های جنگ صلیبی کودکان:

بافت فکری اروپای قرون وسطی:

در اروپای قرون وسطی، زندگی روستایی توسط سیستمی اداره می‌شد که دانشمندان آن را «فئودالیسم»^۱ می‌نامند. در یک جامعه فئودالی، پادشاه قطعات بزرگی از زمین به نام فیف^۲ را به اشراف و اسقف اعطا می‌کرد. دهقانان بی زمین که به‌عنوان رعیت شناخته می‌شوند، بیشتر کار را بر روی فیف‌ها انجام می‌دادند: آن‌ها محصول می‌کاشتند و برداشت می‌کردند و بیشتر محصول را به صاحب زمین می‌دادند. درازای کارشان اجازه داده شد در زمین زندگی کنند. همچنین در صورت تهاجم دشمن به آن‌ها قول حفاظت داده شد (کوریک، ۱۳۹۶: ۹-۱۱ و کاسیمینسکی و دیگران، ۱۳۸۶: ۳۱-۳۳ و ۱۶۳). بنابراین بافت مادی آن‌ها بر سکون و حمایت از یک منبع تأکید داشت. در این میان کلیسا تمام خواسته‌های فکری مردمان قرون وسطی را تأمین می‌کرد. در کنار این حد از از خودگذشتگی و علاقه مردم به کلیسا وجود خرافات در بافت زندگی اجتماعی قرون وسطی بسیار رایج بود.

همچنین در قرون وسطی، مردم قاطعانه به جادوگران و ارواح شیطانی اعتقاد داشتند و بدشانشی و بدبختی را به گردن آن‌ها می‌انداختند. دیوارهای کلیسای کوچک در زمانی رنگ‌آمیزی شدند که «شور جادوگری» اروپایی در حال افزایش بود، زمانی که زنان و مردان اغلب به جرم جادوگر بودن اعدام می‌شدند (بیگدلی، ۱۳۸۵: ۱۳؛ Graham, 2019: 111). در نتیجه عدم رشد عقلی و محول کردن شکست‌های پیاپی در برابر مسلمانان با توجه به این نوع از تفکر، وجود این فاجعه صلیبی را برای تاریخدانان قانع‌کننده می‌نمایاند.

¹ Feudalism

² Fiff

۲-۱-۲. شور جنگ‌های صلیبی:

جنبش‌های مردمی احیاگر مذهبی مانند جنگ صلیبی کودکان معمولاً زمانی ظاهر می‌شوند که جنگ‌های صلیبی رسمی موعظه می‌شوند. موعظه^۱ شور و شوق جمعی را برانگیخت، به‌ویژه در مناطقی با سنت طولانی جنگ‌های صلیبی، مانند شهر شارتر^۲ و منطقه اطراف آن (شارترن) در شمال مرکزی فرانسه. با شروع اولین جنگ صلیبی در اواخر قرن یازدهم و ادامه یافتن در قرن سیزدهم، امواج متوالی شور جنگ‌های صلیبی این منطقه را فراگرفت. در طول زمستان ۱۲۱۱ و بهار ۱۲۱۲، جنگ صلیبی آلبیجنسی^۳ علیه کاتارهای بدعت‌گذار جنوب فرانسه موعظه شد که منجر به استخدام نیرومند نظامی از چارترن^۴ شد (دولاندلن، ۱۳۹۰: ۴۲۲). اسپانیا، در مرزهای غربی جهان مسیحیت، صحنه بحران دیگری از جنگ‌های صلیبی بود. حمله مسلمانان از شمال آفریقا در سال ۱۲۱۰ منجر به سقوط قلعه سالواتور^۵ در سال ۱۲۱۱ شد. نبردی اوج در روز پنطیکاست^۶ در سال ۱۲۱۲ انتظار می‌رفت. پاپ اینوسان سوم با نگرانی تلاش کرد تا دعای مسیحیان را به نمایندگی از کلیسای اسپانیایی در معرض تهدید بسیج کند. راهپیمایی در رم در ۱۶ مه ۱۲۱۲ (Petkov, 1997; van Moolenbroek,) (Williams, 1997; 1987). بنابراین تمام اروپا در حال اصلاح و درگیر نبرد با منحرفان و مسلمانان بود. در این راستا، با توجه به شکست شوالیه‌های صلیبی بزرگسال، این حرکت خودجوش کودکان معصوم و فقرای بی‌چیز از دنیا، مسئله‌ای مربوط به وضعیت موجود در اروپای آن زمان بود.

¹ Preaching

² Shutter

³ Albigensian Crusade

⁴ Chartrain

⁵ Castle of Salvatore

⁶ Pentecost day

انگیزه شرکت کنندگان:

روی هم رفته، در هسته خود، انگیزه پوری‌ها یکسان بود، چه طرفدارانی را در فرانسه و چه در آلمان جذب کند. چیزی که این دو مرحله اشتیاق را متمایز می‌کند، گسترش تدریجی دامنه سنی و ترکیب اجتماعی طرفداران آن در آلمان است. احیای راینلند^۱ ناهمگون‌تر شد و کارگران شهری، افراد مسن، مادران، نوزادان و شاید کل خانواده‌ها به آن پیوستند (Dickson, 2008b: 83-84). دیدگاه استفان بزرگ بود: او همراه با پیروانش، مسلمانان را از اورشلیم بیرون کرد و سرزمین مقدس را برای کاتولیک‌ها بازپس گرفت. اما چیز دیگری در مورد استفان قابل توجه بود - او فقط ۱۲ سال داشت. پیروان او نیز کودکانی بودند که توسط موعظه‌های استفان درباره رؤیایی الهی که داشت از خانواده‌هایشان اغوا می‌شدند. و اگرچه فیلیپ پادشاه درخواست استفان را رد کرد، اما آن‌ها نترسیدند (Gaposchkin, 2008: 346-347). این بچه‌ها بدون سلاح و آماده نبودند، مصمم بودند که خودشان به جنگ صلیبی دست بزنند. اما اگرچه نیکلاس و استفان به‌عنوان متعصب شناخته می‌شدند، اما مأموریت عرفانی آن‌ها در سرزمین مقدس پیروان آن‌ها را مجذوب خود کرد. آن‌ها مؤمنان را با موعظه‌ها، سرودها و وعده‌های معجزه طلسم می‌کردند. نیکلاس آن‌قدر جذاب بود که او را الهام‌بخش افسانه پان پیپر یا موش گیر^۲ نامیدند.

علاوه بر این، آن‌ها از هویت منفی دهقانی خود فرار می‌کردند و به سمت یک بینش بی‌حد و حصر، اما واضح و هیجان‌انگیز از خود می‌رفتند. آن‌ها در جست‌وجوی هویت جدیدی بودند که در یک کلمه خلاصه می‌شد: «صلیب‌جو^۳». از جنگ صلیبی اول به بعد، ایدئولوژی جنگ‌های صلیبی در تمام سطوح جامعه مسیحی نفوذ کرد. پیام آن توسط واعظان جنگ صلیبی که به‌عنوان گروه‌بان استخدام می‌کردند منتشر شد. از نظر بصری با شیشه‌های رنگی که صلیبیون قهرمان را تجلیل می‌کردند، به یادگار گذاشته شد و تاریخ‌ها و افسانه‌های

¹ Rhineland

² Pied Piper of Hamelin

³ cruce signatus

جوانمردی اعمال صلیبیون را جشن می‌گرفتند. بقایای مسیح و مقدسین، غنائم جنگی را به ارمغان آورد به مافوق اجتماعی آنها باید انگیزه قدرتمندی برای آنها باشد (Raedts, 1977: 293).

طبیعتاً، بین جوانان نجیب قرون وسطایی که به دنبال بزرگسالی جوانمردانه بودند و دهقانان جوانی که به جنگ صلیبی کودکان پیوستند، چنان شکاف اجتماعی بزرگی وجود داشت که جستجوی مناسک مشابه احمقانه بود. باین حال، برای دهقانان قرون وسطی، نتیجه محتمل یکسان خواهد بود. به احتمال زیاد، بلوغ اجتماعی آنها تنها از طریق ازدواجی که احتمالاً طولانی مدت به تعویق افتاده و تأسیس یک خانواده قابل تأیید است. به نظر می‌رسد راه دیگری برای کسب مقام بزرگسالی در جامعه روستا وجود نداشته است. باین حال، از آنجایی که ازدواج و خانواده برای تعداد زیادی از دهقانان فقیر قرون وسطی دورنمای دور یا غیرممکنی بود، نتیجه این بود که آنهایی که نمی‌توانستند به عنوان پیامد ازدواج به بلوغ برسند، وضعیت نابالغ اجتماعی خود را حفظ می‌کردند (Lester, 2009: 260-265). کاملاً ممکن است که این افراد در جنگ صلیبی کودکان به دنبال فرار بوده‌اند: جای پای جدید یا ایده آلی که می‌تواند به زندگی آنها جهت دهد. اگر واقعاً خدا فقرا را برای آزادی اورشلیم انتخاب کرده بود، این توده‌های فقیر جهان به موقعیتی واقعاً منحصر به فرد دست یافته بودند. فقر آنها دیگر شرم‌آور نبود. آنها نسبت به دیگران امکانات بیشتری داشتند تا مانند مسیح آنها ثروتمند نشدند. برای آن، اما فقر آنها از باری غیرقابل تحمل به دعوتی بلند تبدیل شد. دقیقاً به این دلیل که فقیر بودند، می‌توانستند شهری را که برای بیش از قرن اول مجذوبیت مسیحیان را در خود جای داده بود و عهد خدا به قومش را در برمی‌گرفت، دوباره تسخیر کنند که همه‌کسانی که برای مسیح رنج می‌کشند، آینده‌ای باشکوه را به ارث خواهند برد (Raedts, 1977: 292-294).

بنابراین کودکان و فقرا و دیگر افراد شرکت‌کننده دارای انگیزه و محرک‌های گوناگونی برای نشان دادن خود به‌عنوان عضو مهمی از جامعه مسیحی بودند؛ عده‌ای برای رهایی از افسارهای فئودالیسم، عده‌ای برای رهایی واقعی سرزمین مقدس، عده‌ای بر اساس خرافات یا برای تجارت و یافتن زمین‌های مناسب، مهاجرت، سکونت در شهرها، سیروسفر، ارتقا درجه

اجتماعی و ...

نمودار ۱. نمودار مفهومی پژوهش

پیامدهای جنگ:

طبق تواریخ، جنگ صلیبی کودکان یک فاجعه مطلق بود. تعداد کمی از صلیبیون از سفر خود بازگشتند. بیشتر آن‌ها از گرسنگی یا تشنگی مردند یا در دریا غرق شدند، درحالی‌که دیگران به‌عنوان برده فروخته شدند (بیل، ۱۳۹۶: ۱۵۶؛ Lester, 2009; Gaposchkin, 2008; Maier, 2004; Nicholson, 1997; Paul, 2005; Raedts, 1977a Virgili, 2009). داستان وقایع‌نگاران پیام روشنی داشت: خدا نخواست. هرچند که این‌طور باشد، جنگ صلیبی کودکان اعتقاد پاپ را تأیید کرد که شور و شوق جنگ صلیبی به‌دوراز مرگ است و کمتر از یک سال بعد او جنگ صلیبی پنجم را فراخواند.

با وجود کوتاهی شدید جنبش، علاقه به جنگ صلیبی کودکان در طول قرن‌ها ادامه یافت. این در آثار نویسندگان مختلفی مانند ولتر^۱، برتولت برشت^۲، آگاتا کریستی^۳ و کرت وونگات^۴ به تصویر کشیده شده است و کتاب‌های بی‌شماری برای کودکان درباره آن نوشته شده است. مضامین خاطره‌انگیز آن هنوز تخیل ادبی را به وجد می‌آورد (Dickson, 2009: 419). بعداً اینکه هیچ معجزه یا پیشنهاد کمک مادی توسط جنواها در راه نبود، برخی از کودکان، تقریباً به‌طور قطع اقلیت کوچکی، به خانه رفتند. آنچه دقیقاً برای بقیه اتفاق افتاد، در افسانه‌هایی که نویسندگان و اخلاق‌گرایان بعدی قرون وسطی خلق کردند گم شده است. بر اساس برخی منابع، بیشتر کودکان به ساردنی^۵، مصر و حتی بغداد فرستاده شدند و در آنجا به بردگی فروخته شدند. باین حال، این نسخه از وقایع ممکن است ارتباط کمتری با رویدادهای واقعی داشته باشد و بیشتر با تمایل کلیسا برای برخورد با کل ماجرا به‌عنوان یک داستان اخلاقی ارتباط داشته باشد، هشدار جدی به دیگران مبنی بر اینکه فقط جنگ‌های صلیبی با اقتدار پاپ ممکن است موفق شوند. در واقع، در برخی از نسخه‌های داستان، بچه‌ها خود را به رم رساندند، جایی که پاپ فوراً به همه آنها گفت که به خانه خود برگردند. انبوهی از گدایان بدون امکاناتی برای حمایت از خود و بدون آموزش نظامی و اسلحه برای انجام هر کار خیری اگر موفق شدند به سرزمین مقدس برسند برای هیچ‌کس فایده‌ای نداشت. بنابراین می‌توان یکی از اقدامات بی‌اجازه از پاپ و خودسرانه، بدون تأیید اصلی‌ترین نهاد دینی تبیین نمود.

¹ Voltaire

² Bertolt Brecht

³ Agatha Christie

⁴ Kurt Wongat

⁵ Sardinia

همچنین این جنگ کودکان یکی از علل اصلی شروع جنگ صلیبی پنجم بود و پاپ اینوسان بیان می‌کند "این کودکان من را خجل کرده‌اند درحالی‌که ما در خواب بودیم این کودکان به‌سوی خاک مقدس قدم برداشتند" (بارکر، ۱۳۹۶: ۱۴۰-۱۴۱).

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش باهدف تبیین و تحلیل جنگ صلیبی کودکان و با بررسی علل و پیامدهای آن با استمداد از روش تاریخی در رویکردی کیفی صورت پذیرفت. همچنین در پاسخ به سوال اصلی پژوهش در خصوص تبیین تحلیلی جنگ صلیبی کودکان این پژوهش بر اساس یافته‌ها خاطرنشان ساخت که این جنگ و ابعاد آن، چیزی جز یک واقعه نهضتی و غیرفراگیر نبود که وقایع‌نگاران بعدی این وقایع را جامعیت بخشیدند.

داستان جنگ صلیبی کودکان یک جنبش توده‌ای بود که از میل به دفاع و گسترش مسیحیت در اوایل دهه ۱۲۰۰ الهام گرفته‌شده بود و تصاویر افسانه‌وار در مورد انبوهی از کودکان اروپایی قرون‌وسطایی را در سال ۱۲۱۲ به نمایش می‌گذارد که باایمانی خالص و اراده‌ای آهنین دورهم جمع شده بودند تا اورشلیم را از حیطه اقتدار مسلمانان خارج نمایند که وقایع‌نگاران نیز چندین دهه پس از پایان جنگ صلیبی کودکان، روایت‌های متفاوتی از این رخداد را نقل نموده‌اند. باین حال، فقدان منابع دقیق و ریشه داشتن این وقایع در تصویرساز-های اسطوره‌ای مورخان باعث گردید تا وقایع‌نگاران بعدی همین رویکرد را اتخاذ نموده و نسبت به روایت افسانه‌ای و اغراق‌آمیز این رخداد اقدام نمایند.

همچنین در پاسخ به سوال دوم در خصوص علل و پیامدهای این جنگ می‌توان به عواملی همچون شرکت‌کنندگان، شرایط اروپای قرون‌وسطی و شور جنگ‌های صلیبی به عنوان سه علل عمده جنگ صلیبی کودکان نام برد که علاوه بر تأثیر در آثار نویسندگان بزرگ، هشدار جدی به اقتدار پاپ و شروع جنگ صلیبی پنجم پیامدهایی همچون مرگ، بردگی و غارت عاقبت کودکان را در پی داشت که مسلمان نقشی در آن نداشتند..

در تحلیل نتایج باید خاطر نشان نمود که در ظاهر جنگ صلیبی کودکان رخدادی گذرا با کشتار چند هزار مسیحی و یا گم شدن آن‌ها یا برده شدن آن‌ها بود ولی این مسئله ریشه در رویکردهای اجتماعی و فرهنگی دوران قرون وسطی داشته و حاصل فرآیندی چند صد ساله است که در آن بردگان، کارگران و سرف‌ها نمی‌توانستند در جامعه خود را ثابت کنند و طیف‌های اجتماعی دیگر را بهره‌مند سازند. این ضعف در میان جوانان و زنان اروپایی نیز به چشم می‌خورد، بسیار از جوانان مسیحی در پی فرصتی بودند تا قدرت‌های موجود در خانواده، در آینده شغلی و شرافت مذهبی را در هم بشکنند و خود را در جهانی بهتر و شناخته‌شده‌تر مطرح کنند. زنان باوجود مشارکت آن‌ها در جنگ صلیبی کودکان، سومین طیف اجتماعی هستند که زیر فشار آداب و رسوم قرون وسطی در ضعف قرار داشتند و خواهان رهایی از آن بودند. درنهایت باید نتیجه‌گیری کرد که این جنگ صلیبی نمایانگر انفجار اقشار مختلفی است که خواهان رهایی از وضع موجود هستند.

منابع

فارسی:

- بارکر، ارنست (۱۳۹۶). جنگ‌های صلیبی، ترجمه: عبدالله ناصری طاهری و سمیه سادات طباطبایی، تهران: کویر.
- بیگدلی، علی. (۱۳۸۵). تاریخ قرون وسطی، تهران: پیام نور.
- بیل، تیموتی لوی (۱۳۹۶). جنگ‌های صلیبی، ترجمه: سهیل سمی، تهران: ققنوس.
- پالمر، رابرت روزول. (۱۳۹۶). تاریخ جهان نوج-۱، ترجمه: ابوالقاسم طاهری، تهران: امیرکبیر.
- شیخ نوری، محمد امیر (۱۳۸۴). تاریخ بیزانس، تهران: پیام نور.
- کاسمینسکی، یوگنی و دیگران (۱۳۸۶). تاریخ قرون وسطی، ترجمه: محمداقبر مؤمنی، علی همدانی، صادق انصاری، تهران: فردوس.
- کوریک، جیمز (۱۳۹۶). قرون وسطای اولیه، ترجمه: مهدی حقیقت‌خواه، تهران: ققنوس.
- دولاندلن، شارل. (۱۳۹۰). تاریخ جهانی ج-۲، ترجمه: احمد بهمنش، تهران: دانشگاه تهران.
- لوکاس، هنری. (۱۳۹۳). تاریخ تمدن ج-۱، ترجمه: عبدالحسین آذرنگ، تهران: چشمه.

انگلیسی:

- Anchell, S. (2014b). The Children's Crusade. *Academia.Edu*. https://www.academia.edu/download/36084507/Anchell-HST448_ResearchPaper.pdf
- Cleve, T. C. Van, & Atiya, A. S. (1963). The Crusade: Historiography and Bibliography. *The American Historical Review*, 68(3), 714. <https://doi.org/10.2307/1847051>
- Dickson, G. (1989). The flagellants of 1260 and the crusades. *Journal of Medieval History*, 15(3), 227-267. [https://doi.org/10.1016/0304-4181\(89\)90021-3](https://doi.org/10.1016/0304-4181(89)90021-3)
- Dickson, G. (2007). The Children's Crusade: Medieval history, modern mythistory. *The Children's Crusade: Medieval History, Modern Mythistory*, 1-246. <https://doi.org/10.1057/9780230592988>
- Dickson, G. (2008). History: On the Road. *The Children's Crusade*, 83-106. https://doi.org/10.1057/9780230592988_5
- Dickson, G. (2009). Rite de Passage? The Children's Crusade and Medieval Childhood. *The Journal of the History of Childhood and Youth*, 2(3), 315-332. <https://doi.org/10.1353/HCY.0.0075>
- Gaposchkin, M. C. (2008). Louis IX, crusade and the promise of Joshua in the Holy Land. *Journal of Medieval History*, 34(3), 245-274.

<https://doi.org/10.1016/J.JMEDHIST.2007.10.007>

- Graham, T. F. (2019). Medieval minds: Mental health in the middle ages. *Medieval Minds: Mental Health in the Middle Ages*, 1–112. <https://doi.org/10.4324/9780429200939/MEDIEVAL-MINDS-THOMAS-GRAHAM-ROBERT-MACLEOD>
- Hodges, F. M. (2005). The antimasturbation crusade in antebellum American medicine. *Journal of Sexual Medicine*, 2(5), 722–731. <https://doi.org/10.1111/J.1743-6109.2005.00133.X>
- Jombo, G. T. A., Alao, O., Araoye, M. O., & Damen, J. G. (2011). Impact of a decade-long anti-malaria crusade in a West African community. *Asian Pacific Journal of Tropical Disease*, 1(2), 100–105. [https://doi.org/10.1016/S2222-1808\(11\)60045-5](https://doi.org/10.1016/S2222-1808(11)60045-5)
- Lester, A. E. (2009). A shared imitation: Cistercian convents and crusader families in thirteenth-century Champagne. *Journal of Medieval History*, 35(4), 353–370. <https://doi.org/10.1016/J.JMEDHIST.2009.08.006>
- Madden, T. (2010). *The Children's Crusade: Medieval History, Modern Mythistory*. <https://www.jstor.org/stable/27866785>
- Maier, C. T. (1995). Crusade and rhetoric against the Muslim colony of Lucera: Eudes of Châteauroux's Sermones de Rebellione Sarracenorum Lucherie in Apulia. *Journal of Medieval History*, 21(4), 343–385. [https://doi.org/10.1016/0304-4181\(95\)00769-5](https://doi.org/10.1016/0304-4181(95)00769-5)
- Maier, C. T. (2004). The roles of women in the crusade movement: A survey. *Journal of Medieval History*, 30(1), 61–82. <https://doi.org/10.1016/J.JMEDHIST.2003.12.003>
- Malkiel, D. (2002). The underclass in the first crusade: A historiographical trend. *Journal of Medieval History*, 28(2), 169–197. [https://doi.org/10.1016/S0304-4181\(02\)00006-4](https://doi.org/10.1016/S0304-4181(02)00006-4)
- Moraru, M. (2012). *The Children's Crusade: Medieval History, Modern Mythistory*. By Gary Dickson. <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/10848770.2012.673356>
- Moraru, Mădălina. (2012). The Children's Crusade: Medieval History, Modern Mythistory. By Gary Dickson. *The European Legacy*, 17(3), 418–419. <https://doi.org/10.1080/10848770.2012.673356>
- Munzinger, M. R. (2006). The profits of the Cross: merchant involvement in the Baltic Crusade (c. 1180-1230). *Journal of Medieval History*, 32(2), 163–185. <https://doi.org/10.1016/J.JMEDHIST.2006.04.001>
- Nicholson, H. (1997). Women on the Third Crusade. *Journal of Medieval History*, 23(4), 335–349. [https://doi.org/10.1016/S0304-4181\(97\)00013-4](https://doi.org/10.1016/S0304-4181(97)00013-4)
- Paul, N. L. (2005). Crusade, memory and regional politics in twelfth-century Amboise. *Journal of Medieval History*, 31(2), 127–141. <https://doi.org/10.1016/J.JMEDHIST.2005.03.005>

- Petkov, K. (1997). The rotten apple and the good apples: Orthodox, Catholics, and Turks in Philippe de Mézières' crusading propaganda. *Journal of Medieval History*, 23(3), 255–270. [https://doi.org/10.1016/S0304-4181\(97\)00007-9](https://doi.org/10.1016/S0304-4181(97)00007-9)
- Price, K. (2011). The crusade against out-relief: A nudge from history. *The Lancet*, 377(9770), 988–989. [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(11\)60376-0](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(11)60376-0)
- Raedts, P. (1977a). The children's crusade of 1212. *Journal of Medieval History*, 3(4), 279–323. [https://doi.org/10.1016/0304-4181\(77\)90026-4](https://doi.org/10.1016/0304-4181(77)90026-4)
- Raedts, P. (1977b). The children's crusade of 1212. *Journal of Medieval History*, 3(4), 279–323. [https://doi.org/10.1016/0304-4181\(77\)90026-4](https://doi.org/10.1016/0304-4181(77)90026-4)
- Riley-Smith, J. (1977). What Were the Crusades? *What Were the Crusades?*, 11–17. https://doi.org/10.1007/978-1-349-15815-7_1
- Schwob, M., & Schluter, K. (2018). *The Children's crusade*.
- Stephenson, P. (2003). Anna Comnena's Alexiad as a source for the Second Crusade? *Journal of Medieval History*, 29(1), 41–54. [https://doi.org/10.1016/S0304-4181\(02\)00056-8](https://doi.org/10.1016/S0304-4181(02)00056-8)
- Vallis, R., & Inayatullah, S. (2016). Policy metaphors: From the tuberculosis crusade to the obesity apocalypse. *Futures*, 84, 133–144. <https://doi.org/10.1016/J.FUTURES.2016.04.005>
- van Moolenbroek, J. J. (1987). Signs in the heavens in Groningen and Friesland in 1214: Oliver of Cologne and crusading propaganda. *Journal of Medieval History*, 13(3), 251–272. [https://doi.org/10.1016/0304-4181\(87\)90017-0](https://doi.org/10.1016/0304-4181(87)90017-0)
- Virgili, A. (2009). Angli cum multis aliis alienigenis: crusade settlers in Tortosa (second half of the twelfth century). *Journal of Medieval History*, 35(3), 297–312. <https://doi.org/10.1016/J.JMEDHIST.2009.06.002>
- Williams, J. B. (1997). The making of a crusade: The Genoese anti-Muslim attacks in Spain, 1146-1148. *Journal of Medieval History*, 23(1), 29–53. [https://doi.org/10.1016/S0304-4181\(96\)00022-X](https://doi.org/10.1016/S0304-4181(96)00022-X)
- Wolf, K. B. (1991). Crusade and narrative: Bohemond and the gesta francorum. *Journal of Medieval History*, 17(3), 207–216. [https://doi.org/10.1016/0304-4181\(91\)90034-I](https://doi.org/10.1016/0304-4181(91)90034-I)